

Arrest

nr. 286 313 van 20 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4ème/étage REGUS
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 15 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 11 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die *loco* advocaat V. HENRION verschijnt voor verzoeker, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 4 januari 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 16 juni 2021 om internationale bescherming. Op 11 oktober 2022 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en werd op (...) 2001 geboren in Gulshan-e-Maymar, een buitenwijk van Gadap Town gelegen in het noordwesten van de stad Karachi, provincie Sindh, Pakistan. U ging er naar de City School. U bent een moslim van de soenitische stekking. Uw moeder, N. J. (...), groeide op als Christen, maar bekeerde zich tot de Islam voor haar huwelijk met uw vader, J. B. (...).

Uw vader baatte verschillende zaken uit in Karachi, waaronder een groentewinkel en een internetzaak genaamd Z. (...). Net als veel handelaars in Karachi werd hij afgeperst. In 2012 werd de broer van uw vader, M. B. H. (...), gedood. Uw vader dacht dat deze aanslag in werkelijkheid op hem bedoeld was en daarom verliet u samen met uw gezin het ouderlijk huis van uw vader en jullie verhuisden naar een eigen huis in Gulshan-e-Maymar. Later beweerde N. W. (...), uw neef langs vaderszijde, dat hij achter de moord op B. H. (...) zat, maar jullie geloven deze uitspraak niet.

N. W. (...) bezorgde u en uw familie wel problemen. Met het ouder worden raakte hij immers op het slechte pad. Hij trok met de verkeerde mensen op en raakte verslaafd aan drugs. Hij viel uw vader voortdurend lastig en vroeg u naar geld. In 2017 escaleerde de pesterijen van N. W. (...). Hij kwam voortdurend naar de winkel van uw vader en viel er de klanten lastig. N. W. (...) vroeg geregeld om geld en huurde zelfs een gewapende man in om uw vader te intimideren. Uiteindelijk veranderde hij de sloten van de winkel en aan het einde van 2017 stak hij de winkel in brand. Uw vader vroeg wel om bescherming aan de rangers en de politie, maar dit kon niet baten. Na de brand diende uw vader ook een klacht in tegen onbekenden. Hij wou de naam van uw neef niet vermelden, want hij had schrik om hem in diskrediet brengen. De winkeliers van de winkels naast Z. (...) die ook beschadigd waren door de brand diende wel een specifieke klacht in tegen uw neef.

Na jaren van pesterijen reisde u met de hele familie op legale wijze naar Duitsland op 23 december 2018. U reisde vervolgens door naar België op 3 januari 2019. Hier kreeg uw vader te horen dat zijn broer A. R. (...) overleden was aan een natuurlijke dood. Hij reisde op 7 januari 2019 terug naar Pakistan voor de begrafenis van zijn broer. Uw vader werd hier opnieuw lastig gevallen door N. W. (...) en diens handlangers, maar kon ontsnappen. Terwijl uw vader in Pakistan was, diende uw moeder en oudste zus, A. B. (...), een verzoek om internationale bescherming in België in. U was toen nog minderjarig en stond op de bijlage van uw moeder. Uw vader reisde na dit verzoek om internationale bescherming terug naar België, maar trok op 22 of 23 juli 2019 terug naar Pakistan om zijn zaak via de rechtbank over te dragen aan zijn zus. Nadien reisde uw vader terug naar België waar hij op 5 november 2019 eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. Het huwelijk van uw ouders verliep al even niet goed en uw moeder vroeg daarom om niet in hetzelfde opvangcentrum als uw vader te verblijven. Uw vader bezocht u en uw broer en zussen wel in het centrum, maar sliep elders.

In hun verzoeken om internationale bescherming legden uw ouders verschillende documenten neer die ook verband houden met uw verzoek om internationale bescherming. Het betreft de volgende originele documenten: de paspoorten van u, uw broer en zussen en uw moeder; een visumaanvraag voor de VS voor u, uw ouders en uw broer en zussen; vliegtickets van Karachi naar Londen van u, uw ouders en uw broer en zussen van 2008, vliegtickets van Karachi naar Frankfurt van u, uw ouders en uw broer en zussen van 23 december 2018; vliegtickets van uw vader van Londen naar Karachi op 7 januari 2019; de geboortakte van uw moeder en de vertaling ervan; de identiteitskaart en het rijbewijs van uw vader; de huwelijksakte van uw ouders; een attest van de bekering tot de Islam van uw moeder; het verhuurcontract van het huis van uw vader, rekeninguittreksels; een bevestiging dat uw vader het hoofd is van H. M. B. A. R. (...) & Co en van J. (...) Enterprises; verschillende handelsdocumenten; documenten van het bedrijf Z. (...) Network van uw vader; 9 originele krantenartikels, schooldocumenten van u, uw broers en zussen en uw moeder; de inentingencarten van u en uw broers en zussen in Londen, een Belgisch medisch attest voor uw broer; een USB-stick met foto's en video's van de bewakingscamera van de winkel van uw vader; documenten van de cricket carrière van uw vader en een liefdesbrief van uw moeder aan uw vader.

Uw ouders legde tevens de kopieën van de volgende documenten neer: de pagina met identiteitsgegevens van het paspoort van uw vader; een visum voor Dubai voor u, uw ouders en uw broer en zussen; een weigering van een visumaanvraag voor Canada van u, uw ouders en uw broer en zussen; het paspoort van uw grootmoeder langs moederszijde; het familieregistratiecertificaat, een attest van woonplaats van uw vader, de vertaling van de huwelijksakte van uw ouders; een FIR van 16 januari 2018 met de vertaling ervan; een verzoek tot bescherming bij de politie en de rangers; een verzoek tot politiebescherming van 3 maart 2014 met de vertaling ervan; de aangifte van de diefstal van de brommer van uw vader; een FIR van 20 april 2012; de overlijdensakte van B. H. (...); de bedreigingen van uw neef via WhatsApp; handelsdocumenten van uw vader; belastingaangiften van uw ouders; bewijs van

eigendom van de bedrijven van uw vader; de registratie van de wagen van uw vader; een bewijs van overdracht van de zaken van uw vader aan zijn zus; de vertaling van een krantenartikel; 7 krantenartikels; WhatsApp-berichten tussen uw ouders en verschillende foto's van uw gezin.

Op 17 april 2020 werden uw ouders en oudste zus een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiair beschermingsstatus betekend op basis van de volgende redenen: omdat (1) de moord op de broer van uw vader bleek niet door N. W. (...) gepleegd te zijn en dient gezien te worden in het licht van de vele gewelddadige acties tegen handelaars in Karachi in die periode, doch werd niet aannemelijk gemaakt dat u en uw familie heden nog problemen zou kennen met de moordenaar(s) van de broer van uw vader of wegens de bedreigingen die hij in die periode (2011-2012) ontving; (2) de problemen met N. W. (...) bleken niet dermate ernstig dat u en uw gezin meteen jullie land van herkomst diende te verlaten, temeer daar uw vader na zijn aankomst in Europa niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indiende en zelfs nog terugkeerde naar Pakistan waarbij bovendien geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde bedreigingen vanwege N. W. (...) die uw vader na deze terugkeer beweert te hebben ondergaan; (3) uw familieleden niet aannemelijk maakte dat ze niet konden rekenen op de bescherming vanwege de Pakistaanse autoriteiten tegen de bedreigingen vanwege N. W. (...). Uw ouders en zus tekende beroep aan tegen de appreciatie van het CGVS bij de RvV, maar deze appreciatie werd volledig gevolgd door de RvV in de arresten van 16 november 2020.

Op 27 november 2020 diende uw zus S. B. (...) een verzoek om internationale bescherming in. Eerder stond zij net als u op de bijlage van uw moeder. Zij verkreeg op 26 mei 2021 de vluchtelingenstatus. Vervolgens diende uw zus A. (...) en uw moeder een tweede verzoek om internationale bescherming in op respectievelijk 16 en 25 juni 2021. Zij verkregen op respectievelijk 26 juli 2021 en 25 april 2022 de vluchtelingenstatus. U diende op 16 juni 2021 uw eigen verzoek om internationale bescherming in.

Uw vader zou intussen teruggekeerd zijn naar Pakistan. Bij terugkeer naar Pakistan vreest u vervolging door N. W. (...). Daarnaast verwijst u ook naar de moeilijke band met uw vader. U werd op zeer strenge wijze opgevoed door uw vader en volgde ook lange tijd diens ideeën. Sinds uw vader niet meer samenleefde met uw gezin zette hij u onder druk om toe te zien op het goede gedrag van uw zussen. Aanvankelijk gehoorzaamde u, maar wanneer uw zussen u wezen op hun wens om meer vrijheid te hebben, af te spreken met wie ze wilden en geen hoofddoek te dragen, beseftte u plots dat u niet achter de ideeën van uw vader stond. U geniet intussen zelf van uw verworven vrijheden, u gaat naar festivals, u doet vrijwilligerswerk en u heeft een vriendin. Als uw vader dit te weten zou komen, zou hij boos zijn. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende nieuwe documenten neer: de originele brochure en foto's van uw vrijwilligerswerk bij J. (...), foto's ter staving van uw westerse levensstijl en uw studentenkaarten van België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw beweerde vrees voor N. W. (...) dient erop gewezen te worden dat u zich op dit vlak volledig beroept op de problemen die uw vader aanhaalde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming (zie J. B. (...)). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw broer door het Commissariaat-generaal werd besloten dat aan hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kon worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hierbij verwijst het CGVS naar de weigeringsbeslissing die uw vader op 17 april 2020 betekend werd en die op 16 november 2020 bevestigd werd door de RvV: "U geeft immers aan niet terug te kunnen keren naar Pakistan vanwege de problemen met N. W. (...), de zoon van uw broer. Hij heeft u, uw echtgenote en uw kinderen immers altijd gevisieerd. Hierbij [...] gaf hij aan dat hij uw broer B. H. (...) zou gedood hebben, hij stak uw winkel in brand en viel u ook lastig wanneer u terugkeerde van België naar Pakistan. Hoewel het CGVS niet zo zeer betwijfelt dat u en uw familie geregeld conflicten hadden met uw neef en betreurt dat uw familie dergelijke zaken heeft doorgemaakt, blijken deze gebeurtenissen overdreven, weinig actueel of onvoldoende zwaarwichtig om te spreken van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Het gedrag dat u stelde sinds de problemen met uw neef startte tast bovendien de ernst van de door u aangehaalde vrees in ernstige mate aan. Bovendien bent u er niet in geslaagd om aan te tonen dat u niet kon rekenen op de bescherming van de Pakistaanse autoriteiten.

[...]

Wat betreft de moord op B. H. (...) in 2012, wenst het CGVS allereerst op te merken dat deze moord niet zo zeer betwijfeld wordt. U geeft evenwel zelf aan dat deze moord los stond van de problemen met N. W. (...) (CGVS p.11). N. (...) heeft ooit wel beweerd dat hij achter de moord op uw broer zat, maar u gelooft dit niet (CGVS p.11). U denkt dat uw neef u zo probeerde onder druk te zetten (CGVS p.11). Bovendien blijkt uit de artikels die u neerlegt betreffende de moord op uw broer duidelijk dat de moord een van de zovele gewelddadige acties was ten aanzien van handelaars in Karachi in die periode. Na de dood van B. H. (...) sloot de groentemarkt immers uit protest tegen het toenemende geweld ten aanzien van winkeliers. U bent er voorts niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u heden nog problemen zou krijgen met de moordenaar(s) van uw broer of de bedreigingen die u in die periode ontving (CGVS p.8, 11). U geeft namelijk zelf aan dat die vormen van afpersing veel voorkomend waren in die periode van 2011 en 2012 en u relateert zo zelf deze gebeurtenis (CGVS p.8). Het gedrag dat u stelde na de moord op uw broer bevestigt bovendien de beperkte ernst van uw vrees ten aanzien van de moordenaar(s) van B. H. (...). Zo bleven jullie ook na deze moord simpelweg in Karachi wonen, zij het in een ander huis (CGVS p.4). Indien het leven van u en uw gezin immers danig gevaar liep, kan namelijk verwacht worden dat jullie veiligere oorden in of buiten Pakistan opzochten, in casu quod non. Hoewel uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u vlak na de moord op B. H. (...) een visumaanvraag deed, met name voor de VS, blijkt uit deze documenten dat uw interview voor dit visum pas plaats vond op 3 april 2013, dus een jaar na de moord op B. H. (...) op 20 april 2012. Uit de door u neergelegde documenten blijkt overigens geenszins dat deze visumaanvraag daadwerkelijk geweigerd werd. De andere visumaanvragen die u neerlegde voor Canada en de VS, dateren respectievelijk van 2017 en 2018 en dus geruime tijd na de moord op uw broer. Dat u slechts één visumaanvraag deed om u en uw familie in veiligheid te brengen relateert dan ook jullie vrees ten aanzien van N. W. (...) of de moordenaars van B. H. (...) in ernstige mate. Bovendien kan ook verwacht worden dat indien jullie vrees bijzonder acuut was, jullie er alles aan gedaan zouden hebben om veiligere oorden op te zoeken, desnoods via een illegale reis, in casu quod non. Aangezien u in de periode vlak na de moord op B. H. (...) klaarblijkelijk geen nood voelde om Pakistan te ontvluchten kan dan ook worden aangenomen dat u op dat moment geen vrees had voor de moordenaar(s) van B. H. (...). Boven blijken deze gebeurtenissen weinig actueel. De gebeurtenissen van afpersing en de moord op uw broer dateren immers van 2011 en 2012 en vonden dus ruim acht jaar geleden plaats (CGVS p.8). Het lijkt dan ook weinig plausibel dat u heden bij terugkeer naar Pakistan alsnog problemen zou kennen met deze moordenaar(s).

Ook wanneer de problemen met N. W. (...) escaleerde in 2017 toen hij u heeft laten bedreigen door een gewapende man en nog later uw winkel in brand stak, blijkt uit het gedrag van u en uw gezin geenszins de ernst van deze vervolging. Zo verlieten jullie Pakistan pas op 23 december 2018, ruim een jaar nadat uw winkel in brand gestoken werd en u door de gewapende man bedreigd werd. Hoewel uw visumaanvraag voor Canada op 23 oktober 2017 geweigerd werd zoals blijkt uit uw documenten slaagde u er immers wel in om met de hele familie in de zomer van 2017 op umrah te gaan. Bovendien keerde u na deze umrah simpelweg terug naar Pakistan. Hieruit blijkt duidelijk dat u de steeds toenemende pesterijen van N. W. (...) niet als voldoende ernstig beschouwde om daarvoor uw land van herkomst definitief te ontvluchten. Hieruit blijkt tevens dat u en uw familie perfect in staat waren om Pakistan te verlaten. Dat u zelfs nadat N. W. (...) de winkel in brand stak nog een jaar wachtte alvorens Pakistan definitief te verlaten, ook al had u hier duidelijk wel de kans toe, ondermijnt de door u aangehaalde vrees dan ook nogmaals in ernstige mate. Uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u in deze periode wel een visumaanvraag voor de VS deed. Uit dit document blijkt dat u op 27 september 2018 uw visumkosten betaalde. Deze visumaanvraag dateert evenwel nog steeds ruim 9 maanden na de brand in uw winkel waaruit nog steeds kan besloten worden dat uw vrees niet bijzonder acuut was. Verder ondernam u geen pogingen om veiligere oorden op te zoeken tot aan uw vertrek uit Pakistan in december 2018. Geconfronteerd met dit vreemde gedrag, kwam u niet verder dan de herhaling van uw verschillende reizen, waardoor u er niet in geslaagd bent deze vaststellingen te weerleggen (CGVS p.5).

Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw vertrek uit Pakistan niet zo zeer gedreven werd door de problemen met de neef van uw man, maar eerder dat u de keuze van uw vrouw volgde. U gaf namelijk aan dat jullie na al die problemen graag een ontspannende reis wouden doen en dat jullie naar Frankfurt reisden met toeristische doeleinden (CGVS p.5, 8). U geeft zo aan dat u nooit van plan was Pakistan definitief te verlaten, hetgeen uw vrees in uw land van herkomst in ernstige mate ondermijnt. Ook eens aangekomen in Duitsland, gaf u geen blijk van een acute nood aan bescherming. U verbleef namelijk eerst een week in Duitsland, dan een week in België om vervolgens op 7 januari 2019 terug te keren naar Pakistan (CGVS p.5). Uw broer was namelijk gestorven en u wou naar zijn begrafenis gaan (CGVS p.5). Bij deze reis werd u nog maar eens benaderd door gewapende mannen in opdracht van uw broer (CGVS p.10). Aan deze laatste bedreiging kan het CGVS evenwel geen geloof hechten. U gaf namelijk aan dat er verschillende gewapende mannen naar uw auto kwamen, maar dat ze weggingen omdat er veel mensen in de buurt waren (CGVS p.10). Hierbij is het echter zeer vreemd dat deze gewapende mannen u niet op een veel rustigere plek zouden benaderen. Bovendien reisde u na dit incident terug naar België om vervolgens opnieuw naar Pakistan te reizen (CGVS p.5). Hetgeen niet alleen de geloofwaardigheid van het laatste incident in Pakistan volledig ondergraaft, maar ook aantoont dat u geen werkelijke intenties heeft om Pakistan te verlaten. Deze vaststelling wordt eens te meer bevestigd doordat u in tegenstelling tot uw vrouw en kinderen uw origineel paspoort niet voorlegt. Voor het ontbreken van dit paspoort gaf u de stereotype verklaring dat u uw paspoort ergens verloren bent (CGVS p.3). U gaf uw verlies evenwel nergens aan (CGVS p.3). Van een welbereisde persoon als u kan nochtans verwacht worden dat u het belang kent van een dergelijk identiteitsdocument. Dat u het verlies van uw paspoort niet heeft aangegeven, komt dan ook weinig overtuigend over. Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u geen idee had hoe u dat verlies moest aangeven, een verklaring die absoluut niet kan overtuigen gezien uw reiservaring (CGVS p.3). Het CGVS acht het dan ook mogelijk dat u uw origineel paspoort tracht te verbergen van de Belgische asielinstanties met het oog op een eventuele terugkeer naar Pakistan, hetgeen geenszins te vereenzelvigen valt met een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade. Wat er ook van zij, dat u tot twee maal toe terugkeert naar uw land van herkomst tast de ernst van de door u aangehaalde vrees in ernstige mate aan.

U maakt het voorts niet aannemelijk dat u niet kon rekenen op de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst. Hieromtrent wenst het CGVS allereerst op te merken dat u slechts zeer beperkte pogingen heeft ondernomen om bescherming te verkrijgen tegen N. W. (...). U legt hiervan een FIR van 20 april 2012, de aangifte van de diefstal van uw brommer van 25 maart 2013, een verzoek tot bescherming gedateerd op 3 maart 2014, een FIR van 16 januari 2018 ingediend door M. A. (...) en verzoeken tot bescherming bij de politie en de rangers van respectievelijk 24 januari 2018 en 7 februari 2018 neer. In al deze documenten komt de naam N. W. (...) evenwel enkel voor in de FIR ingediend door M. A. (...), een winkelier die ook schade leed door de brand, en de twee verzoeken tot bescherming van januari en februari 2018. Deze documenten blijken allemaal slechts zwart-wit kopieën te zijn die eenvoudig gemanipuleerd kunnen worden met het nodige knip- en plakwerk. Hierbij is het voorts bijzonder opvallend dat u in al die tijd dat u problemen kende met uw neef geen FIR kan neerleggen waaruit blijkt dat u of uw echtgenote zelf officiële stappen hebben ondernomen om zich te beschermen tegen N. W. (...) door een FIR tegen hem in te dienen. U geeft daarenboven zelf aan dat u N. (...) nooit heeft willen vermelden bij de politie omdat u hem niet in diskrediet wou brengen (CGVS p.9). Gezien deze verklaring is het dan wel vreemd dat u in uw verzoeken tot bescherming van 2018, de enige documenten ondertekend door u waarin ook de naam N. W. (...) vermeld wordt, plots wel de naam van uw neef vermeldt. Door deze tegenstrijdigheid kan dan ook reeds getwijfeld worden aan de oprechtheid van de door u neergelegde verzoeken tot politiebescherming. Dienaangaande dient daarenboven te worden opgemerkt dat zij in de Engels taal werden opgesteld zonder enige indicatie dat het officiële documenten betreft. Eender wie kan namelijk eender wanneer een dergelijk document opstellen. Het lijkt er dan ook eerder op dat dit document werd opgesteld om uw asielrelaas te staven, eerder dan dat het een officieel verzoek tot bescherming betreft. Hoe dan ook kan dit verzoek tot bescherming onmogelijk beschouwd worden als een voldoende poging om bescherming te krijgen van de Pakistaanse autoriteiten tegen N. W. (...). Uw verklaring steeds geweigerd te hebben om de naam van uw neef bij de politie te vermelden, is bovendien in strijd met uw latere bewering dat u wel de bedreigingen die u van uw neef kreeg via WhatsApp bij de politie neerlegde (CGVS p.13). Dezelfde redenering gaat op voor uw plotse bewering dat u de beelden van de bewakingscamera waarop te zien is hoe uw neef de camera ontkoppeld vlak voor de winkel in brand gestoken wordt, wel indiende bij de politie (CGVS p.12). U haalt deze gebeurtenis immers aan om aan te tonen dat de politie dit beeldmateriaal niet als voldoende overtuigend beschouwde (CGVS p.12). Indien u evenwel nooit een officiële klacht heeft ingediend tegen uw neef is het evenwel ook vrij onwaarschijnlijk dat u de beelden van de bewakingscamera wel had neergelegd. U heeft met andere woorden onvoldoende getracht bescherming te zoeken bij de Pakistaanse autoriteiten. U bent u er bovendien niet in geslaagd om aan te tonen dat de Pakistaanse autoriteiten geen gehoor hebben gegeven aan jullie verzoeken tot bescherming. Zo geeft u zelf aan dat N. W. (...) regelmatig werd

gearresteerd (CGVS p.9). Na de brand waren er volgens u ook verschillende onderzoeken aan de gang waarbij de politie en de rangers geregeld bij u op bezoek kwamen (CGVS p.12). Uw bewering dat uw neef na een periode opnieuw werd vrijgelaten vormt op zich geen voldoende bewijs dat de Pakistaanse autoriteiten onvoldoende hebben gepoogd u te beschermen (CGVS p.12). Zelfs in de hypothese dat de politie toch geen gehoor gaf aan uw verzoeken tot bescherming dient te worden vastgesteld dat u tot een welvarende familie behoort met voldoende financiële middelen. Als de politie herhaaldelijk geen gehoor had gegeven aan jullie verzoeken tot bescherming, dan zou u dit perfect kunnen aanvechten. Dat u dit niet deed, wijst er nogmaals op dat de vrees ten aanzien van N. W. (...) danig beperkt was dat u geen verdere maatregelen nodig achtte (CGVS p.12). U heeft zo ook niet aangetoond dat u bij terugkeer naar Pakistan een verhoogd risico op vervolging of ernstige schade loopt op basis van de problemen die u kende met N. W. (...). In het geval dat deze problemen zich toch opnieuw manifesteren zou u zich bovendien kunnen beroepen op bescherming van de Pakistaanse autoriteiten.

Wat betreft uw bewering dat u hoe dan ook als rijke Pakistaan een risico loopt op vervolging dient te worden herhaald dat u niet heeft aangetoond in Pakistan geen beroep zou kunnen doen op de autoriteiten voor uw bescherming (CGVS p.10).

Ter volledigheid wenst het CGVS nog op te merken dat uw huwelijksproblemen waarbij uw vrouw geen contact meer met u wilt bezwaarlijk beschouwd kunnen worden als een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u neerlegde kunnen de bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De FIR van 16 januari 2018, de verzoeken tot bescherming, de aangifte van de diefstal van de brommer van uw echtgenote, de FIR van 20 april 2012 en uw visumaanvragen werden immers reeds uitgebreid besproken. Wat betreft de kranten en krantenartikels die u neerlegt wens het CGVS erop te wijzen dat van alle kranten die u neerlegt van 11 februari 2019, slechts een krant ook werkelijk uw problemen behandelt. Hierin wordt slechts vermeld dat uw echtgenote afgeperst wordt en bescherming vraagt. Dit artikel spreekt de eerdere argumentatie dat u onvoldoende pogingen heeft ondernomen om bescherming te zoeken evenwel niet tegen. De andere krantenartikels die u neerlegt betreffen allemaal de dood van B. H. (...), hetgeen niet betwijfeld wordt. Wat betreft al de andere documenten die u neerlegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming wenst het CGVS op te merken dat de vorm, noch de inhoud ervan betwijfeld worden. Aangezien de inhoud van deze documenten niet wordt betwijfeld door het CGVS kunnen zij de bovenstaande appreciatie kunnen ombuigen.

U geeft nog aan dat N. W. (...) nog steeds voor problemen zorgt voor uw vader in Pakistan. Zo hebben jullie het vermoeden dat N. W. (...) klanten van uw vader gedood zou hebben (CGVS p.7). U beperkt zich hiervoor echter tot een louter vermoeden dat u op geen enkele wijze staft. Bovendien worden deze problemen wederom in ernstige mate gerelativeerd doordat uw vader nadien nog in Pakistan heeft verbleven (CGVS p.7). U haalt verder geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bovenstaande appreciatie waardoor u niet aannemelijk maakt een risico te lopen op vervolging door N. W. (...) bij terugkeer naar Pakistan.

Naast de problemen met uw neef N. W. (...) verwijst u naar uw gedachtengoed dat gewijzigd is en een terugkeer naar Pakistan moeilijk maakt. U heeft het CGVS er echter niet van kunnen overtuigen dat u danig verwesterd bent door uw verblijf in Europa dat u zich bij terugkeer naar Pakistan niet meer zou kunnen confirmeren naar de Pakistaanse gebruiken, noch dat u op basis van deze verwestering een verhoogd risico op vervolging zou lopen omdat u gepercipieerd wordt als verwesterd. Hierbij dient te worden opgemerkt dat een westerse levensstijl op zich geen godsdienstige of politieke overtuiging vormt. De vervolgingsgronden 'godsdienst' en 'politieke overtuiging' handelen beide over kenmerken die fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij dit opgeeft (zie in deze zin ABRvS (NL) 21 november 2018, ECLI:NL:RVS:2018:3735, pt. 5.7). De bescherming die op basis van de vervolgingsgrond 'godsdienst' of 'politieke overtuiging' wordt geboden omvat dan ook slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (zie in deze zin HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, pt. 70-71). Bijgevolg kan besloten worden dat een louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om als vluchteling te worden erkend, tenzij de verzoeker aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat bijzonder belangrijk is voor verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

U geeft evenwel nergens blijkt dat uw voorgehouden verwesterde gedrag is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging die bijzonder belangrijk is voor u om uw (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Uit uw algemene betoog en de neergelegde documenten blijkt immers

enkel dat u zich heeft geïntegreerd in België, omgaat met mensen die alcohol drinken en dat u aan vrijwilligerswerk doet in een organisatie die verbouwingen doet, maar niet dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Pakistaanse vigerende wetten, regels en gebruiken, noch dat u omwille van bepaalde opvattingen problemen zou ondervinden bij terugkeer (CGVS p.8-10). U geeft namelijk aan dat u zichzelf nog steeds als moslim beschouwt, al bent u niet altijd praktiserend (CGVS p.9). Uw verwestering vormt bijgevolg geen uiting van een godsdienstige overtuiging. Het CGVS kon tevens vaststellen dat uw verwestering eveneens geen uiting van een politieke overtuiging vormt. U gaf hoogstens aan dat u uw zussen begrijpt in hun vraag om vrijheid (CGVS p.8). U haalde echter geen concrete argumenten aan waaruit blijkt dat u omwille van dit standpunt vervolgd zou worden in Pakistan. U verwijst hierbij ook naar uw relatie met een christelijk meisje in België waar enkel uw zus van op de hoogte is (CGVS p.8). U laat evenwel na aan te tonen dat u louter omwille van deze relatie en activiteiten in België een verhoogd risico loopt op vervolging bij terugkeer naar Pakistan.

Voorts licht u niet concreet toe waarom uw in België ontwikkelde Westerse levensstijl er in uw geval toe zou kunnen leiden dat u een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegeschreven bij terugkeer. U maakt niet aannemelijk dat u uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen kenmerken heeft, minstens maakt u niet aannemelijk dat u deze niet kan veranderen, of dat dat niet redelijkerwijs van u mag worden verwacht (HvJ 5 september 2012, gevoegde C-71/11 en C-99/11, pt.71; HvJ 7 november 2013, gevoegde zaken C-199/12, C-200/12 en C-201/12; pt. 71 en ABRvS (NL) 21 november 2018, ECLI:NL:RVS:2018:3735, pt. 8.6.). Er dient daarenboven gewezen worden dat u bijna 18 jaar oud was wanneer u Pakistan verliet. U heeft dus uw vormende jaren in Pakistan doorgebracht en ging er tot aan uw vertrek naar school. Het grootste deel van uw leven heeft u in Pakistan gewoond. U brengt geen voldoende concrete en pertinente elementen bij waaruit kan blijken dat uw verblijf sinds november 2019 in België van u een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat u uw leven in Pakistan niet opnieuw zou kunnen opnemen.

Bovendien zijn bepaalde (her)aanpassingen aan de in Pakistan heersende culturele normen en waarden niet onoverkomelijk en toont u niet aan dat een persoonlijke aanpassing hieraan, fundamentele rechten zouden schenden in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet met name van artikel 15, lid 2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 1 van het EU-Handvest dat stelt dat de menselijke waardigheid onschendbaar is en moet worden geëerbiedigd en beschermd. In casu kan niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Waar u aangeeft uw vader te vrezen omwille van uw gedrag in België en uw onwil om uw zussen te controleren op hun gedrag in België, wenst het CGVS op te merken dat u deze uitspraak zelf reeds relativeert (CGVS p.8-10). U gevraagd hoe uw vader zou reageren als hij alles te weten zou komen, gaf u enkel aan dat hij heel boos zou zijn (CGVS p.8). U slaagt er evenwel niet in om de reactie van uw vader meer concreet te maken dan "boosheid" (CGVS p.8). Dat uw vader boos zou zijn kan u evenwel bezwaarlijk voorhouden als voldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Daar waar u verwijst naar de strenge opvoedingswijze van uw vader, dient te worden opgemerkt dat ook hier geen sprake kan zijn van een voldoende zwaarwichtig element om te spreken van vervolging of ernstige schade. U bent bovendien een volwassen man die zich ook een bestaan kan uitbouwen buiten het netwerk van uw gezin om.

Ter volledigheid wenst het CGVS nog op te merken dat uw verwijzing naar de politieke-economische crisis in Pakistan, niet kan volstaan om een vrees voor vervolging of ernstige schade aan te halen. U laat het immers ondanks verschillende vragen na om aan te tonen hoe u in concreto geraakt zou worden door deze crisis (CGVS p.7).

Daarnaast dient er nog op gewezen te worden dat ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites beoordeeld dient te worden. Louter de toekenning van de vluchtelingenstatus aan uw oudste zus en moeder volstaat dus niet om te stellen dat u in uw hoofde vervolging dient te vrezen, noch dat u risico loopt op ernstige schade.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021 beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sindh te worden beoordeeld.

De provincie Sindh is gelegen in het zuidoosten van Pakistan. Sinds het najaar van 2013 is er in Sindh een veiligheidsoperatie aan de gang, die vooral toegespitst is op de hoofdstad Karachi. Deze operatie is gericht op het bestrijden van vier categorieën van gewelddadige groeperingen die betrokken zijn bij het geweld in de stad: de Pakistaanse Taliban, sektarische gewapende groeperingen, gewapende vleugels van etno-politieke partijen en criminele bendes. Aan de Rangers werden 'speciale bevoegdheden' toegekend om de verscheidenheid aan geweld aan te pakken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat verschillende militante groeperingen met name TTP en Lashkar-e Jhangvi (LeJ) aanwezig zijn in de provincie Sindh, voornamelijk in de rurale gebieden. Voorts blijkt dat in 2020 verschillende Sindhi-separatistische en nationalistische bewegingen allianties zijn aangegaan met hun evenknieën in Balochistan. Ze bieden elkaar ondersteuning bij operaties en trainingsfaciliteiten. In juli 2020 wordt de opkomst van een nieuwe beweging, de Mohajir Freedom Fighters (MFF) gerapporteerd. Criminele activiteiten vormen een uitdaging voor de politiediensten in Sindh.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de provincie Sindh ruw geschat 47,9 miljoen inwoners heeft, waarvan er 20 à 25 miljoen in de stad Karachi woonachtig zijn. Volgens ACLED werden er in 2020 52 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 18 aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden en PICSS telde ook 18 incidenten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 37 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 10 en PICSS van 47 veiligheidsincidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Sindh in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. De terroristische incidenten waren religieus of nationalistisch van aard en ze vonden meestal plaats in Karachi. Het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt. Het merendeel van de gewelddaden die in de provincie Sindh plaatsvinden is bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Pakistaanse veiligheidsdiensten (o.a. Rangers), maar ook burgers gevisieerd worden. De TTP zou verschillende "sleeper cells" in de provincie hebben, maar in 2021 werd gerapporteerd dat de overheden verschillende leden van TTP arresteerden of doodden.

Er wordt geen melding gemaakt van een interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Sindh.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Sindh in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Sindh een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Punjab. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten kunnen de bovenstaande appreciatie evenmin wijzigen. De foto's en informatie over uw vrijwilligerswerk bij J. (...), de foto's van de Westerse levensstijl die u in België aannam en uw studentenkaarten in België hebben allemaal betrekking op uw integratie in België waarbij u omgaat met mensen die alcohol drinken en waar u vrijwilligerswerk doet in een organisatie die verbouwingen. Deze elementen werden allen reeds overwogen in de motivatie van deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest) en van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".

Na een uiteenzetting in rechte over een aantal van de door hem geschonden geachte rechtsregels, antwoordt verzoeker als volgt op de motieven van de bestreden beslissing omtrent zijn asielaanvraag:

“In casu hechtte de verwerende partij, verekeerdelijk, geen geloof aan de verklaringen van de verzoeker betreffende de problemen die hij in Pakistan kende met zijn neef N. W. (...) en de groepering waartoe deze behoort. Zij liet eveneens na rekening te houden met het profiel van de verzoeker als verwesterde Pakistaan.

a) Wat betreft de problemen van de verzoeker met de groepering waartoe zijn neef N. W. (...) behoort
Wat betreft de problemen die de verzoeker en zijn familie kenden met N. W. (...), wenst de verzoeker vooral te wijzen op het gegeven dat deze laatste tot een groepering behoort. Het is vooral deze groepering die de verzoeker vreest, te meer omdat één van zijn neven er deel uitmaakt en daarom zijn familie, en dan vooral zijn vader en verzoeker zelf, viseert.

Daarenboven wenst de verzoeker te benadrukken dat hij bewijs neerlegde waarin hij door N. W. (...) werd bedreigd. Dit alles speelde zich af toen hij nog minderjarig was. De verzoeker wil niet eens denken aan wat er vandaag de dag zou kunnen gebeuren, nu hij volwassen is...

b) Wat betreft de situatie van de eiser als verwesterde Pakistaan

De verzoeker stelt vast dat de verwerende partij het gevaar voor de verzoeker om bij terugkeer als verwesterd beschouwd te worden heeft onderschat. Immers zal de verzoeker, hoewel hij nog steeds moslim is, als resultaat van zijn lange verblijf in België als ongelovige beschouwd worden.

De zussen van de verzoeker zijn verwesterde vrouwen. Ze dragen niet langer een hoofddoek en ze zijn erg populair en bekend op Instagram en TikTok. Ook vertelden ze op uitgebreide wijze over het geweld van hun vader ten aanzien van de kinderen en hun moeder. Aan verzoekers zussen werd de vluchtelingenstatus toegekend omwille van het feit dat zij hun verwestering niet zouden kunnen verbergen in Pakistan en daardoor gevaar zouden lopen. Er werd aldus erkend dat zij een reële vrees zouden kennen voor hun leven, ten aanzien van hun vader en ten aanzien van de Pakistaanse samenleving in het algemeen. Ook aan de moeder van de verzoeker werd de vluchtelingenstatus toegekend, aangezien zij zwaar mishandeld en onderdrukt werd door haar man, de vader van de verzoeker. Het CGVS twijfelt aldus niet aan de bekendheid van de zussen van de verzoeker, noch aan de gewelddadigheid van zijn vader.

Eerwraak is in Pakistan tot op heden een belangrijk probleem, ook in de provincie Sindh (waaruit de verzoeker afkomstig is):

“(...)”¹

“(...)”²

Volgens Human Rights Watch is de meest voorkomende reden voor eerwraak het niet respecteren van sociale normen:

“(...)” (stuk 3, p. 3)

Het zijn deze sociale normen die ook door de zussen van de verzoeker “geschonden” werden. Aangezien zijn zussen erkend werden als vluchteling en aldus niet meer naar Pakistan kunnen terugkeren, zou het de verzoeker zijn ten aanzien van wie wraak genomen zal worden, indien hij zou moeten terugkeren. Immers is hij in België, als oudste mannelijke familielid, het hoofd van het gezin. Wraak op jongens komt dan wel minder vaak voor, het is daarom niet onbestaande. Zo bevestigt ook Amnesty International:

“(...)” (stuk 3, pp. 3-4)

Verbetering is vooralsnog niet in zicht:

“(...)” (stuk 3, pp. 2 en 5)

De verzoeker twijfelt er niet aan dat hij het slachtoffer zal worden van eerwraak, aangezien zijn zussen schaamte op de familie hebben neergebracht (naar Pakistaanse maatstaven), door niet langer een hoofddoek te dragen en door actief en open te zijn op sociale media. Zijn vader, waarvan het CGVS impliciet bevestigde dat hij gewelddadig is door de moeder van de verzoeker als vluchteling te erkennen, zal zich verhalen op het enige familielid in Pakistan, namelijk de verzoeker zelf. Zijn vader droeg hem meermaals op zijn zussen in de gaten te houden en ervoor te zorgen dat ze zich, naar conservatieve maatstaven, goed zouden gedragen. In eerste instantie ging de verzoeker ook volledig mee in het gedachtengoed van zijn vader, maar hij veranderde van mening. De verzoeker laat zijn zussen nu hun eigen leven leiden, en ook hijzelf leidt zijn leven op een manier die door zijn vader nooit geaccepteerd zou worden.

Daar komt nog bij dat de zussen van de verzoeker enige faam genieten op sociale media. Ze hebben een groot aantal volgers. Zelfs indien verzoekers vader niet uit eigen initiatief wraak zou nemen op zijn zoon, zou hij door de gemeenschap onder druk gezet worden om dit wel te doen:

“(...)”³

Bovendien blijkt in Pakistan de vrijheid en de scheiding tussen religie en staat steeds meer te verdwijnen:
“(…)”⁴

In een steeds conservatiever wordende samenleving zoals de Pakistaanse, is er geen ruimte voor een levensstijl zoals die van de verzoeker. De verzoeker is in België zeer geëngageerd. Hij begeleidt jeugdkampen, en is actief in verschillende organisaties voor jongeren. Hij draagt diversiteit hoog in het vaandel, en is omringd door vrienden met verschillende achtergronden en nationaliteiten. Deze internationale, interculturele levensstijl is voor de verzoeker erg belangrijk, hij leeft zijn leven op een open en nieuwsgierige manier en proeft van de verschillende culturen van zijn vrienden.

De verzoeker beleeft zijn religie in België ook op een andere manier. Hij beschouwt zichzelf nog steeds als moslim, maar hij gaat, bijvoorbeeld, niet meer dagelijks naar de moskee. In Pakistan werd hij verplicht te gaan. Ook in België werd hij verplicht in de moskee te bidden zolang zijn vader hier was. Sinds zijn vader naar Pakistan terugkeerde, ging de verzoeker twee keer naar de moskee. Ook dronk de verzoeker een keer alcohol. Enkele Oekraïense vrienden namen hem mee naar Brussel om er een Oekraïens feest te vieren. Omdat hij open staat tegenover nieuwe ervaringen en belevenissen, at hij Oekraïense zoetigheden en dronk hij Oekraïense vodka.

Wie de naam van de verzoeker of zijn zussen, googled, komt meteen uit op hun sociale media profielen (stuk 4). Het is dan ook niet zo dat hij ongemerkt naar Pakistan zou kunnen terugkeren, of dat men er in Pakistan niet zou achterkomen dat de zussen van de verzoeker een levensstijl leiden die niet te rijmen valt met de conservatie idealen van hun vader en andere conservatieve familieleden. De verzoeker stelt vast dat de verwerende partij het risico van de verzoeker bij terugkeer naar Pakistan ernstig onderschatte.”

Vervolgens citeert verzoeker artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en antwoordt hij als volgt op de motieven van de bestreden beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus:

“Naast de vluchtelingenstatus, kan in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden. Overeenkomstig artikel 48/4 Vw. en artikel 15, C) Kwalificatierichtlijn wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan de vreemdeling die een reëel risico op ernstige schade zou lopen en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

a) Artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet

Pakistan wordt getroffen door zeer ernstige overstromingen, waardoor het land te kampen heeft met een zeer ernstige humanitaire crisis:

“(…)”⁵

Door de overstromingen zijn er ook uitzonderlijk veel muggen in het land, waardoor ook het aantal gevallen van malaria en dengue de hoogte in ging:

“(…)”⁶

De humanitaire situatie in het land is desastreus:

“(…)”⁷

Daarenboven rapporteert DW dat het antwoord van de Pakistaanse overheden erg lang op zich liet wachten, en dat de houding van de autoriteiten vooral reactief en weinig actief blijkt:

“(…)”⁸

De verzoeker besluit dat hij de verzamelde informatie aantoont dat de humanitaire crisis in Pakistan overwegend te wijten is aan het uitblijven van concrete actie vanwege de Pakistaanse overheden, en dat de situatie aldus onder artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt, waardoor aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend moet worden.

b) Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Pakistan ondergaat op dit moment een zeer woelige periode.

Op 3 november 2022 overleefde voormalig Eerste Minister Imran Khan een aanval op zijn leven. De aanval zorgt ervoor dat de politieke spanningen nog hoger oplopen en dat de situatie in het land nog volatieler wordt:

“(…)”⁹

Ook ACLED bevestigt:

“(…)”¹⁰

Ook EASO documenteert zeer veel veiligheidsincidenten in de regio:

“(…)”¹¹

Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat de situatie in de Pakistaanse provincie Sindh op dit moment wel degelijk “een uitzonderlijke situatie [is] waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die

terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon”.

c) Conclusie wat betreft het Artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet

Als de vluchtelingstatus niet toekend zou worden aan de verzoeker, moet er vastgesteld worden dat de verzoekende partij aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 voldoet. De subsidiaire beschermingsstatus moet bij gevolg toegekend worden.”

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden het artikel “*Honor Killings’ Continue Unabated in Pakistan*” van The Diplomat van 28 juli 2022 (stuk 3) en *screenshots* van sociale media profielen (stuk 4) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 47 van het Handvest, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij niet aannemelijk gemaakt heeft dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omdat er in zijn hoofde een vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève zou bestaan, noch dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, nu (i) hij zich wat betreft zijn vrees voor zijn neef langs vaderszijde, N. W., volledig beroept op de problemen die zijn vader aanhaalde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij wordt verwezen naar de weigeringsbeslissing die zijn vader op 17 april 2020 betekend werd en die op 16 november 2020 bevestigd werd door de Raad, (ii) hij het loutere vermoeden dat N. W. klanten van zijn vader gedood zou hebben op geen enkele wijze staft, (iii) hij geen voldoende concrete en pertinente elementen bijbrengt waaruit kan blijken dat zijn verblijf sinds november 2019 in België van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Pakistan niet opnieuw zou kunnen opnemen en hij de enkele omstandigheid dat zijn vader boos zou zijn omwille van zijn gedrag in België en zijn onwil om zijn zussen te controleren op hun gedrag in België bezwaarlijk kan voorhouden als voldoende zwaarwichtig om als vervolging of als ernstige schade te worden beschouwd, (iv) zijn verwijzing naar de politieke-economische crisis in Pakistan niet kan volstaan om een vrees voor vervolging of ernstige schade aan te halen en (v) louter de toekenning van de vluchtelingenstatus aan zijn oudste zus en moeder niet volstaat om te stellen dat hij vervolging dient te vrezen of risico loopt op ernstige schade, omdat (B) er dient te worden geconcludeerd dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van “*open combat*” of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten en dat evenmin kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een

reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld en omdat (C) de door hem neergelegde documenten deze appreciatie niet kunnen wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Pakistan, te vrezen voor vervolging door zijn neef langs vaderszijde die hem en zijn familie problemen bezorgde. Hij verwijst ook naar de moeilijke band met zijn vader, die hem zeer streng zou hebben opgevoed en boos op hem zou zijn omdat hij niet toezag op het gedrag van zijn zussen en intussen zelf geniet van zijn verworven vrijheden.

In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat (i) verzoeker zich wat betreft zijn vrees voor zijn neef N. W. volledig beroept op de problemen die zijn vader aanhaalde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij wordt verwezen naar de weigeringsbeslissing die zijn vader op 17 april 2020 betekend werd en die op 16 november 2020 bevestigd werd door de Raad en dat (ii) verzoeker het loutere vermoeden dat N. W. klanten van zijn vader gedood zou hebben op geen enkele wijze staaft. De adjunct-commissaris beargumenteert dit als volgt:

“Wat betreft uw beweerde vrees voor N. W. (...) dient erop gewezen te worden dat u zich op dit vlak volledig beroept op de problemen die uw vader aanhaalde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming (zie J. B. (...)). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw broer door het Commissariaat-generaal werd besloten dat aan hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kon worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hierbij verwijst het CGVS naar de weigeringsbeslissing die uw vader op 17 april 2020 betekend werd en die op 16 november 2020 bevestigd werd door de RvV: “U geeft immers aan niet terug te kunnen keren naar Pakistan vanwege de problemen met N. W. (...), de zoon van uw broer. Hij heeft u, uw echtgenote en uw kinderen immers altijd geïsoleerd. Hierbij [...] gaf hij aan dat hij uw broer B. H. (...) zou gedood hebben, hij stak uw winkel in brand en viel u ook lastig wanneer u terugkeerde van België naar Pakistan. Hoewel het CGVS niet zo zeer betwijfelt dat u en uw familie geregeld conflicten hadden met uw neef en betreurt dat uw familie dergelijke zaken heeft doorgemaakt, blijken deze gebeurtenissen overdreven, weinig actueel of onvoldoende zwaarwichtig om te spreken van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Het gedrag dat u stelde sinds de problemen met uw neef startte tast bovendien de ernst van de door u aangehaalde vrees in ernstige mate aan. Bovendien bent u er niet in geslaagd om aan te tonen dat u niet kon rekenen op de bescherming van de Pakistaanse autoriteiten.

[...]

Wat betreft de moord op B. H. (...) in 2012, wenst het CGVS allereerst op te merken dat deze moord niet zo zeer betwijfeld wordt. U geeft evenwel zelf aan dat deze moord los stond van de problemen met N. W. (...) (CGVS p.11). N. (...) heeft ooit wel beweerd dat hij achter de moord op uw broer zat, maar u gelooft dit niet (CGVS p.11). U denkt dat uw neef u zo probeerde onder druk te zetten (CGVS p.11). Bovendien blijkt uit de artikels die u neerlegt betreffende de moord op uw broer duidelijk dat de moord een van de zovele gewelddadige acties was ten aanzien van handelaars in Karachi in die periode. Na de dood van B. H. (...) sloot de groentemarkt immers uit protest tegen het toenemende geweld ten aanzien van winkeliers. U bent er voorts niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u heden nog problemen zou krijgen met de moordenaar(s) van uw broer of de bedreigingen die u in die periode ontving (CGVS p.8, 11). U geeft namelijk zelf aan dat die vormen van afpersing veel voorkomend waren in die periode van 2011 en 2012 en u relateert zo zelf deze gebeurtenis (CGVS p.8). Het gedrag dat u stelde na de

moord op uw broer bevestigt bovendien de beperkte ernst van uw vrees ten aanzien van de moordenaar(s) van B. H. (...). Zo bleven jullie ook na deze moord simpelweg in Karachi wonen, zij het in een ander huis (CGVS p.4). Indien het leven van u en uw gezin immers danig gevaar liep, kan namelijk verwacht worden dat jullie veiligere oorden in of buiten Pakistan opzochten, in casu quod non. Hoewel uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u vlak na de moord op B. H. (...) een visumaanvraag deed, met name voor de VS, blijkt uit deze documenten dat uw interview voor dit visum pas plaats vond op 3 april 2013, dus een jaar na de moord op B. H. (...) op 20 april 2012. Uit de door u neergelegde documenten blijkt overigens geenszins dat deze visumaanvraag daadwerkelijk geweigerd werd. De andere visumaanvragen die u neerlegde voor Canada en de VS, dateren respectievelijk van 2017 en 2018 en dus geruime tijd na de moord op uw broer. Dat u slechts één visumaanvraag deed om u en uw familie in veiligheid te brengen relativeert dan ook jullie vrees ten aanzien van N. W. (...) of de moordenaars van B. H. (...) in ernstige mate. Bovendien kan ook verwacht worden dat indien jullie vrees bijzonder acuut was, jullie er alles aan gedaan zouden hebben om veiligere oorden op te zoeken, desnoods via een illegale reis, in casu quod non. Aangezien u in de periode vlak na de moord op B. H. (...) klaarblijkelijk geen nood voelde om Pakistan te ontvluchten kan dan ook worden aangenomen dat u op dat moment geen vrees had voor de moordenaar(s) van B. H. (...). Boven blijken deze gebeurtenissen weinig actueel. De gebeurtenissen van afpersing en de moord op uw broer dateren immers van 2011 en 2012 en vonden dus ruim acht jaar geleden plaats (CGVS p.8). Het lijkt dan ook weinig plausibel dat u heden bij terugkeer naar Pakistan alsnog problemen zou kennen met deze moordenaar(s).

Ook wanneer de problemen met N. W. (...) escaleerde in 2017 toen hij u heeft laten bedreigen door een gewapende man en nog later uw winkel in brand stak, blijkt uit het gedrag van u en uw gezin geenszins de ernst van deze vervolging. Zo verlieten jullie Pakistan pas op 23 december 2018, ruim een jaar nadat uw winkel in brand gestoken werd en u door de gewapende man bedreigd werd. Hoewel uw visumaanvraag voor Canada op 23 oktober 2017 geweigerd werd zoals blijkt uit uw documenten slaagde u er immers wel in om met de hele familie in de zomer van 2017 op umrah te gaan. Bovendien keerde u na deze umrah simpelweg terug naar Pakistan. Hieruit blijkt duidelijk dat u de steeds toenemende pesterijen van N. W. (...) niet als voldoende ernstig beschouwde om daarvoor uw land van herkomst definitief te ontvluchten. Hieruit blijkt tevens dat u en uw familie perfect in staat waren om Pakistan te verlaten. Dat u zelfs nadat N. W. (...) de winkel in brand stak nog een jaar wachtte alvorens Pakistan definitief te verlaten, ook al had u hier duidelijk wel de kans toe, ondermijnt de door u aangehaalde vrees dan ook nogmaals in ernstige mate. Uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u in deze periode wel een visumaanvraag voor de VS deed. Uit dit document blijkt dat u op 27 september 2018 uw visumkosten betaalde. Deze visumaanvraag dateert evenwel nog steeds ruim 9 maanden na de brand in uw winkel waaruit nog steeds kan besloten worden dat uw vrees niet bijzonder acuut was. Verder ondernam u geen pogingen om veiligere oorden op te zoeken tot aan uw vertrek uit Pakistan in december 2018. Geconfronteerd met dit vreemde gedrag, kwam u niet verder dan de herhaling van uw verschillende reizen, waardoor u er niet in geslaagd bent deze vaststellingen te weerleggen (CGVS p.5).

Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw vertrek uit Pakistan niet zo zeer gedreven werd door de problemen met de neef van uw man, maar eerder dat u de keuze van uw vrouw volgde. U gaf namelijk aan dat jullie na al die problemen graag een ontspannende reis wouden doen en dat jullie naar Frankfurt reisden met toeristische doeleinden (CGVS p.5, 8). U geeft zo aan dat u nooit van plan was Pakistan definitief te verlaten, hetgeen uw vrees in uw land van herkomst in ernstige mate ondermijnt. Ook eens aangekomen in Duitsland, gaf u geen blijk van een acute nood aan bescherming. U verbleef namelijk eerst een week in Duitsland, dan een week in België om vervolgens op 7 januari 2019 terug te keren naar Pakistan (CGVS p.5). Uw broer was namelijk gestorven en u wou naar zijn begrafenis gaan (CGVS p.5). Bij deze reis werd u nog maar eens benaderd door gewapende mannen in opdracht van uw broer (CGVS p.10). Aan deze laatste bedreiging kan het CGVS evenwel geen geloof hechten. U gaf namelijk aan dat er verschillende gewapende mannen naar uw auto kwamen, maar dat ze weggingen omdat er veel mensen in de buurt waren (CGVS p.10). Hierbij is het echter zeer vreemd dat deze gewapende mannen u niet op een veel rustigere plek zouden benaderen. Bovendien reisde u na dit incident terug naar België om vervolgens opnieuw naar Pakistan te reizen (CGVS p.5). Hetgeen niet alleen de geloofwaardigheid van het laatste incident in Pakistan volledig ondergraaft, maar ook aantoonde dat u geen werkelijke intenties heeft om Pakistan te verlaten. Deze vaststelling wordt eens te meer bevestigd doordat u in tegenstelling tot uw vrouw en kinderen uw origineel paspoort niet voorlegt. Voor het ontbreken van dit paspoort gaf u de stereotype verklaring dat u uw paspoort ergens verloren bent (CGVS p.3). U gaf uw verlies evenwel nergens aan (CGVS p.3). Van een welbereide persoon als u kan nochtans verwacht worden dat u het belang kent van een dergelijk identiteitsdocument. Dat u het verlies van uw paspoort niet heeft aangegeven, komt dan ook weinig overtuigend over. Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u geen idee had hoe u dat verlies moest aangeven, een verklaring die absoluut niet kan overtuigen gezien uw reiservaring (CGVS p.3). Het CGVS acht het dan ook mogelijk dat u uw origineel paspoort tracht te verbergen van de Belgische asielinstanties met het oog op een eventuele terugkeer naar Pakistan,

hetgeen geenszins te vereenzelvigen valt met een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade. Wat er ook van zij, dat u tot twee maal toe terugkeert naar uw land van herkomst tast de ernst van de door u aangehaalde vrees in ernstige mate aan.

U maakt het voorts niet aannemelijk dat u niet kon rekenen op de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst. Hieromtrent wenst het CGVS allereerst op te merken dat u slechts zeer beperkte pogingen heeft ondernomen om bescherming te verkrijgen tegen N. W. (...). U legt hiervan een FIR van 20 april 2012, de aangifte van de diefstal van uw brommer van 25 maart 2013, een verzoek tot bescherming gedateerd op 3 maart 2014, een FIR van 16 januari 2018 ingediend door M. A. (...) en verzoeken tot bescherming bij de politie en de rangers van respectievelijk 24 januari 2018 en 7 februari 2018 neer. In al deze documenten komt de naam N. W. (...) evenwel enkel voor in de FIR ingediend door M. A. (...), een winkelier die ook schade leed door de brand, en de twee verzoeken tot bescherming van januari en februari 2018. Deze documenten blijken allemaal slechts zwart-wit kopieën te zijn die eenvoudig gemanipuleerd kunnen worden met het nodige knip- en plakwerk. Hierbij is het voorts bijzonder opvallend dat u in al die tijd dat u problemen kende met uw neef geen FIR kan neerleggen waaruit blijkt dat u of uw echtgenote zelf officiële stappen hebben ondernomen om zich te beschermen tegen N. W. (...) door een FIR tegen hem in te dienen. U geeft daarenboven zelf aan dat u N. (...) nooit heeft willen vermelden bij de politie omdat u hem niet in diskrediet wou brengen (CGVS p.9). Gezien deze verklaring is het dan wel vreemd dat u in uw verzoeken tot bescherming van 2018, de enige documenten ondertekend door u waarin ook de naam N. W. (...) vermeld wordt, plots wel de naam van uw neef vermeldt. Door deze tegenstrijdigheid kan dan ook reeds getwijfeld worden aan de oprechtheid van de door u neergelegde verzoeken tot politiebescherming. Dienaangaande dient daarenboven te worden opgemerkt dat zij in de Engels taal werden opgesteld zonder enige indicatie dat het officiële documenten betreft. Eender wie kan namelijk eender wanneer een dergelijk document opstellen. Het lijkt er dan ook eerder op dat dit document werd opgesteld om uw asielrelaas te staven, eerder dan dat het een officieel verzoek tot bescherming betreft. Hoe dan ook kan dit verzoek tot bescherming onmogelijk beschouwd worden als een voldoende poging om bescherming te krijgen van de Pakistaanse autoriteiten tegen N. W. (...). Uw verklaring steeds geweigerd te hebben om de naam van uw neef bij de politie te vermelden, is bovendien in strijd met uw latere bewering dat u wel de bedreigingen die u van uw neef kreeg via WhatsApp bij de politie neerlegde (CGVS p.13). Dezelfde redenering gaat op voor uw plotse bewering dat u de beelden van de bewakingscamera waarop te zien is hoe uw neef de camera ontkoppeld vlak voor de winkel in brand gestoken wordt, wel indiende bij de politie (CGVS p.12). U haalt deze gebeurtenis immers aan om aan te tonen dat de politie dit beeldmateriaal niet als voldoende overtuigend beschouwde (CGVS p.12). Indien u evenwel nooit een officiële klacht heeft ingediend tegen uw neef is het evenwel ook vrij onwaarschijnlijk dat u de beelden van de bewakingscamera wel had neergelegd. U heeft met andere woorden onvoldoende getracht bescherming te zoeken bij de Pakistaanse autoriteiten.

U bent u er bovendien niet in geslaagd om aan te tonen dat de Pakistaanse autoriteiten geen gehoor hebben gegeven aan jullie verzoeken tot bescherming. Zo geeft u zelf aan dat N. W. (...) regelmatig werd gearresteerd (CGVS p.9). Na de brand waren er volgens u ook verschillende onderzoeken aan de gang waarbij de politie en de rangers geregeld bij u op bezoek kwamen (CGVS p.12). Uw bewering dat uw neef na een periode opnieuw werd vrijgelaten vormt op zich geen voldoende bewijs dat de Pakistaanse autoriteiten onvoldoende hebben gepoogd u te beschermen (CGVS p.12). Zelfs in de hypothese dat de politie toch geen gehoor gaf aan uw verzoeken tot bescherming dient te worden vastgesteld dat u tot een welvarende familie behoort met voldoende financiële middelen. Als de politie herhaaldelijk geen gehoor had gegeven aan jullie verzoeken tot bescherming, dan zou u dit perfect kunnen aanvechten. Dat u dit niet deed, wijst er nogmaals op dat de vrees ten aanzien van N. W. (...) danig beperkt was dat u geen verdere maatregelen nodig achtte (CGVS p.12). U heeft zo ook niet aangetoond dat u bij terugkeer naar Pakistan een verhoogd risico op vervolging of ernstige schade loopt op basis van de problemen die u kende met N. W. (...). In het geval dat deze problemen zich toch opnieuw manifesteren zou u zich bovendien kunnen beroepen op bescherming van de Pakistaanse autoriteiten.

Wat betreft uw bewering dat u hoe dan ook als rijke Pakistaan een risico loopt op vervolging dient te worden herhaald dat u niet heeft aangetoond in Pakistan geen beroep zou kunnen doen op de autoriteiten voor uw bescherming (CGVS p.10).

Ter volledigheid wenst het CGVS nog op te merken dat uw huwelijksproblemen waarbij uw vrouw geen contact meer met u wilt bezwaarlijk beschouwd kunnen worden als een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u neerlegde kunnen de bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De FIR van 16 januari 2018, de verzoeken tot bescherming, de aangifte van de diefstal van de brommer van uw echtgenote, de FIR van 20 april 2012 en uw visumaanvragen werden immers reeds uitgebreid besproken. Wat betreft de kranten en krantenartikels die u neerlegt wens het CGVS erop te wijzen dat van alle kranten die u neerlegt van 11 februari 2019, slechts een krant ook werkelijk uw problemen behandelt. Hierin wordt

slechts vermeld dat uw echtgenote afgeperst wordt en bescherming vraagt. Dit artikel spreekt de eerdere argumentatie dat u onvoldoende pogingen heeft ondernomen om bescherming te zoeken evenwel niet tegen. De andere krantenartikels die u neerlegt betreffen allemaal de dood van B. H. (...), hetgeen niet betwijfeld wordt. Wat betreft al de andere documenten die u neerlegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming wenst het CGVS op te merken dat de vorm, noch de inhoud ervan betwijfeld worden. Aangezien de inhoud van deze documenten niet wordt betwijfeld door het CGVS kunnen zij de bovenstaande appreciatie kunnen ombuigen.

U geeft nog aan dat N. W. (...) nog steeds voor problemen zorgt voor uw vader in Pakistan. Zo hebben jullie het vermoeden dat N. W. (...) klanten van uw vader gedood zou hebben (CGVS p.7). U beperkt zich hiervoor echter tot een louter vermoeden dat u op geen enkele wijze staft. Bovendien worden deze problemen wederom in ernstige mate gerelativeerd doordat uw vader nadien nog in Pakistan heeft verbleven (CGVS p.7). U haalt verder geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bovenstaande appreciatie waardoor u niet aannemelijk maakt een risico te lopen op vervolging door N. W. (...) bij terugkeer naar Pakistan."

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het stellen dat de adjunct-commissaris verkeerdelijk geen geloof hechtte aan zijn verklaringen, tot het aanhalen dat zijn neef tot een groepering behoort en dat hij vooral deze groepering vreest en tot het benadrukken dat hij bewijs neerlegde waarin hij door N. W. werd bedreigd en dat dit alles zich afspeelde toen hij nog minderjarig was, zonder ook maar één van de hierboven aangehaalde vaststellingen en overwegingen *in concreto* te weerleggen, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wat betreft verzoekers situatie als verwesterde Pakistaan en vrees in dit verband bij een terugkeer naar Pakistan, overweegt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing het volgende:

"Naast de problemen met uw neef N. W. (...) verwijst u naar uw gedachtengoed dat gewijzigd is en een terugkeer naar Pakistan moeilijk maakt. U heeft het CGVS er echter niet van kunnen overtuigen dat u danig verwesterd bent door uw verblijf in Europa dat u zich bij terugkeer naar Pakistan niet meer zou kunnen confirmeren naar de Pakistaanse gebruiken, noch dat u op basis van deze verwestering een verhoogd risico op vervolging zou lopen omdat u gepercipieerd wordt als verwesterd. Hierbij dient te worden opgemerkt dat een westerse levensstijl op zich geen godsdienstige of politieke overtuiging vormt. De vervolgingsgronden 'godsdienst' en 'politieke overtuiging' handelen beide over kenmerken die fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij dit opgeeft (zie in deze zin ABRvS (NL) 21 november 2018, ECLI:NL:RVS:2018:3735, pt. 5.7). De bescherming die op basis van de vervolgingsgrond 'godsdienst' of 'politieke overtuiging' wordt geboden omvat dan ook slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (zie in deze zin HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, pt. 70-71). Bijgevolg kan besloten worden dat een louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om als vluchteling te worden erkend, tenzij de verzoeker aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat bijzonder belangrijk is voor verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

U geeft evenwel nergens blijk dat uw voorgehouden verwesterde gedrag is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging die bijzonder belangrijk is voor u om uw (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Uit uw algemene betoog en de neergelegde documenten blijkt immers enkel dat u zich heeft geïntegreerd in België, omgaat met mensen die alcohol drinken en dat u aan vrijwilligerswerk doet in een organisatie die verbouwingen doet, maar niet dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Pakistaanse vigerende wetten, regels en gebruiken, noch dat u omwille van bepaalde opvattingen problemen zou ondervinden bij terugkeer (CGVS p.8-10). U geeft namelijk aan dat u zichzelf nog steeds als moslim beschouwt, al bent u niet altijd praktiserend (CGVS p.9). Uw verwestering vormt bijgevolg geen uiting van een godsdienstige

overtuiging. Het CGVS kon tevens vaststellen dat uw verwestering eveneens geen uiting van een politieke overtuiging vormt. U gaf hoogstens aan dat u uw zussen begrijpt in hun vraag om vrijheid (CGVS p.8). U haalde echter geen concrete argumenten aan waaruit blijkt dat u omwille van dit standpunt vervolgd zou worden in Pakistan. U verwijst hierbij ook naar uw relatie met een christelijk meisje in België waar enkel uw zus van op de hoogte is (CGVS p.8). U laat evenwel na aan te tonen dat u louter omwille van deze relatie en activiteiten in België een verhoogd risico loopt op vervolging bij terugkeer naar Pakistan.

Voorts licht u niet concreet toe waarom uw in België ontwikkelde Westerse levensstijl er in uw geval toe zou kunnen leiden dat u een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegeschreven bij terugkeer. U maakt niet aannemelijk dat u uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen kenmerken heeft, minstens maakt u niet aannemelijk dat u deze niet kan veranderen, of dat dat niet redelijkerwijs van u mag worden verwacht (HvJ 5 september 2012, gevoegde C-71/11 en C-99/11, pt.71; HvJ 7 november 2013, gevoegde zaken C-199/12, C-200/12 en C-201/12; pt. 71 en ABRvS (NL) 21 november 2018, ECLI:NL:RVS:2018:3735, pt. 8.6.). Er dient daarenboven gewezen worden dat u bijna 18 jaar oud was wanneer u Pakistan verliet. U heeft dus uw vormende jaren in Pakistan doorgebracht en ging er tot aan uw vertrek naar school. Het grootste deel van uw leven heeft u in Pakistan gewoond. U brengt geen voldoende concrete en pertinente elementen bij waaruit kan blijken dat uw verblijf sinds november 2019 in België van u een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat u uw leven in Pakistan niet opnieuw zou kunnen opnemen.

Bovendien zijn bepaalde (her)aangepassing(en) aan de in Pakistan heersende culturele normen en waarden niet onoverkomelijk en toont u niet aan dat een persoonlijke aanpassing hieraan, fundamentele rechten zouden schenden in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet met name van artikel 15, lid 2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 1 van het EU-Handvest dat stelt dat de menselijke waardigheid onschendbaar is en moet worden geëerbiedigd en beschermd. In casu kan niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Waar u aangeeft uw vader te vrezen omwille van uw gedrag in België en uw onwil om uw zussen te controleren op hun gedrag in België, wenst het CGVS op te merken dat u deze uitspraak zelf reeds relativeert (CGVS p.8-10). U gevraagd hoe uw vader zou reageren als hij alles te weten zou komen, gaf u enkel aan dat hij heel boos zou zijn (CGVS p.8). U slaagt er evenwel niet in om de reactie van uw vader meer concreet te maken dan "boosheid" (CGVS p.8). Dat uw vader boos zou zijn kan u evenwel bezwaarlijk voorhouden als voldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Daar waar u verwijst naar de strenge opvoedingswijze van uw vader, dient te worden opgemerkt dat ook hier geen sprake kan zijn van een voldoende zwaarwichtig element om te spreken van vervolging of ernstige schade. U bent bovendien een volwassen man die zich ook een bestaan kan uitbouwen buiten het netwerk van uw gezin om.

(...)

Daarnaast dient er nog op gewezen te worden dat ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites beoordeeld dient te worden. Louter de toekenning van de vluchtelingenstatus aan uw oudste zus en moeder volstaat dus niet om te stellen dat u in uw hoofde vervolging dient te vrezen, noch dat u risico loopt op ernstige schade."

Door in zijn verzoekschrift louter te stellen dat hij als resultaat van zijn lange verblijf in België als ongelovige zal worden beschouwd, weerlegt noch ontkracht verzoeker de voorgaande pertinente motieven. De Raad wijst erop dat uit de loutere omstandigheid dat verzoeker vier jaar in België woont, niet kan worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Pakistan.

Waar verzoeker erop wijst dat zijn zussen verwesterde vrouwen zijn en dat aan zijn zussen de vluchtelingenstatus werd toegekend omwille van het feit dat zij hun verwestering niet zouden kunnen verbergen in Pakistan en daardoor gevaar zouden lopen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hoe dan ook dient ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen *merites* beoordeeld te worden en toont verzoeker hiermee niet aan dat zijn verwesterde gedrag gebaseerd is op een godsdienstige of politieke overtuiging die voor hem bijzonder belangrijk is om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden of dat zijn verblijf sinds november 2019 in België van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Pakistan niet opnieuw zou kunnen opnemen. Dat aan de moeder van verzoeker de vluchtelingenstatus zou zijn toegekend omdat zij zwaar mishandeld en onderdrukt werd door haar man, doet geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker wat betreft zijn vrees voor zijn vader slechts verklaarde dat deze heel boos zou zijn als hij alles te weten zou komen en dat dit onvoldoende zwaarwichtig is om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd. Door voorts nog

te wijzen op algemene informatie over eerwraak in Pakistan en over het verdwijnen van de vrijheid en de scheiding tussen religie en staat in Pakistan, zonder deze informatie op zijn eigen persoon te betrekken, slaagt verzoeker er evenmin in om de hierboven aangehaalde concrete motieven van de bestreden beslissing, die betrekking hebben op zijn eigen verklaringen over zijn persoonlijke situatie, te weerleggen of te ontkrachten. De Raad herhaalt hierbij dat verzoeker wat betreft de reactie van zijn vader op zijn houding ten aanzien van zijn zussen zelf verklaarde dat hij niet meer met zijn vader sprak omdat hij weet dat die *“heel boos zou zijn”* omdat hij heel de tijd vraagt waarom zijn zussen dingen doen die niet toegelaten zouden zijn (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9) en dat dit onvoldoende zwaarwichtig is om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing ook nog terecht op gewezen dat verzoeker een volwassen man is die zich ook een bestaan kan uitbouwen buiten het netwerk van zijn gezin om. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift nog op wijst dat hij in België zeer geëngageerd is, meer bepaald dat hij jeugdkampen begeleidt, actief is in verschillende organisaties voor jongeren, diversiteit hoog in het vaandel draagt, omringd is door vrienden met verschillende achtergronden en nationaliteiten en dat hij zijn leven op een open en nieuwsgierige manier leeft en van de verschillende culturen van zijn vrienden proeft, kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing slechts vaststellen dat hieruit niet blijkt dat hij dermate verwesterd zou zijn dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Pakistan vigerende wetten, regels en gebruiken, noch dat hij omwille van bepaalde opvattingen problemen zou ondervinden bij terugkeer. Ook door nog te stellen dat hij zijn religie in België op een andere manier beleeft en niet meer dagelijks naar de moskee gaat en dat hij een keer alcohol gedronken heeft, toont verzoeker niet aan dat hij zijn leven in Pakistan niet opnieuw zou kunnen opnemen en dat bepaalde (her)aanpassingen aan de in Pakistan heersende culturele normen en waarden voor hem onoverkomelijk zijn of fundamentele rechten zouden schenden in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker er ten slotte nog op wijst dat de sociale media profielen van hemzelf en zijn zussen gegoogeld kunnen worden zodat hij niet ongemerkt naar Pakistan zou kunnen terugkeren of dat men er in Pakistan achter kan komen dat zijn zussen een levensstijl leiden die niet te rijmen valt met de conservatieve idealen van hun vader en andere conservatieve familieleden, herhaalt de Raad nogmaals dat de vrees die verzoeker aanhaalde ten aanzien van zijn vader, met name dat deze heel boos zou zijn als hij overal achter zou komen, onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen leiden tot het toekennen van internationale bescherming. De *screenshots* van sociale media profielen die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 4), doen dan ook geen afbreuk aan deze motieven.

Aldus slaagt verzoeker er niet in de voorgaande motieven, die steun vinden in het administratief dossier en pertinent en terecht zijn, te weerleggen of te ontkrachten, zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Ter volledigheid wenst het CGVS nog op te merken dat uw verwijzing naar de politieke-economische crisis in Pakistan, niet kan volstaan om een vrees voor vervolging of ernstige schade aan te halen. U laat het immers ondanks verschillende vragen na om aan te tonen hoe u in concreto geraakt zou worden door deze crisis (CGVS p.7).”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 5, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

“De foto’s en informatie over uw vrijwilligerswerk bij J. (...), de foto’s van de Westerse levensstijl die u in België aannam en uw studentenkaarten in België hebben allemaal betrekking op uw integratie in België waarbij u omgaat met mensen die alcohol drinken en waar u vrijwilligerswerk doet in een organisatie die verbouwingen. Deze elementen werden allen reeds overwogen in de motivatie van deze beslissing.”

Deze motieven worden door verzoeker op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij voorhoudt dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan vooreerst dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Waar verzoeker laat gelden dat Pakistan wordt getroffen door zeer ernstige overstromingen en daardoor te kampen heeft met een zeer ernstige humanitaire crisis, met uitzonderlijk veel muggen en een stijging van het aantal gevallen van malaria en dengue, wijst de Raad erop dat verzoeker hiermee niet aantoont dat hij bij terugkeer naar Pakistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Pakistan zou hebben gekend.

2.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

In de bestreden beslissing wordt op dit punt als volgt geoordeeld:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021 beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de

grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sindh te worden beoordeeld. De provincie Sindh is gelegen in het zuidoosten van Pakistan. Sinds het najaar van 2013 is er in Sindh een veiligheidsoperatie aan de gang, die vooral toegespitst is op de hoofdstad Karachi. Deze operatie is gericht op het bestrijden van vier categorieën van gewelddadige groeperingen die betrokken zijn bij het geweld in de stad: de Pakistaanse Taliban, sektarische gewapende groeperingen, gewapende vleugels van etno-politieke partijen en criminele bendes. Aan de Rangers werden 'speciale bevoegdheden' toegekend om de verscheidenheid aan geweld aan te pakken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat verschillende militante groeperingen met name TTP en Lashkar-e Jhangvi (LeJ) aanwezig zijn in de provincie Sindh, voornamelijk in de rurale gebieden. Voorts blijkt dat in 2020 verschillende Sindhi-separatistische en nationalistische bewegingen allianties zijn aangegaan met hun evenknieën in Balochistan. Ze bieden elkaar ondersteuning bij operaties en trainingsfaciliteiten. In juli 2020 wordt de opkomst van een nieuwe beweging, de Mohajir Freedom Fighters (MFF) gerapporteerd. Criminele activiteiten vormen een uitdaging voor de politiediensten in Sindh.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de provincie Sindh ruw geschat 47,9 miljoen inwoners heeft, waarvan er 20 à 25 miljoen in de stad Karachi woonachtig zijn. Volgens ACLED werden er in 2020 52 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 18 aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden en PICSS telde ook 18 incidenten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 37 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 10 en PICSS van 47 veiligheidsincidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Sindh in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. De terroristische incidenten waren religieus of nationalistisch van aard en ze vonden meestal plaats in Karachi. Het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt. Het merendeel van de gewelddaden die in de provincie Sindh plaatsvinden is bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Pakistaanse veiligheidsdiensten (o.a. Rangers), maar ook burgers gevisieerd worden. De TTP zou verschillende "sleeper cells" in de provincie hebben, maar in 2021 werd gerapporteerd dat de overheden verschillende leden van TTP arresteerden of doodden.

Er wordt geen melding gemaakt van een interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Sindh.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Uit de informatie van EASO waaruit verzoeker in zijn verzoekschrift citeert, en die ook in rekening werd genomen bij het nemen van de bestreden beslissing, kan blijken dat er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, doch niet dat er gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch dat kan worden gesteld dat de mate van willekeurig geweld in deze provincie dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Ook uit het loutere gegeven dat er recent, op 3 november 2022, een aanval werd gepleegd op het leven van de voormalige Eerste Minister kan zulks niet blijken. Aldus toont verzoeker niet aan dat de adjunct-commissaris op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op onredelijke wijze tot zijn conclusie is gekomen.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid om in het Urdu zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN